

- 4) Heeft verzoekster als vennootschap in een geval als dat in het hoofdgeding een recht op aftrek van de voorbelasting inzake de aankoop van een onroerend goed, namelijk de maisonnette in Sofia?

(¹) PB L 347, blz. 1.

Beroep ingesteld op 5 april 2011 — Europese Commissie/ Franse Republiek

(Zaak C-164/11)

(2011/C 186/22)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: W. Mölls, gemachtigde)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Franse Republiek, door niet de bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om haar stelsel van belasting van elektriciteit aan te passen aan het bepaalde in richtlijn 2003/96/EG (¹), ondanks het verstrijken van de in artikel 18, lid 10, tweede alinea, van deze laatste vastgelegde overgangstermijn, niet heeft voldaan aan de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen.

— De Franse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In haar verzoekschrift zet de Commissie uiteen dat ondanks het verstrijken van de aan verweerster gestelde overgangstermijn, op 1 januari 2009, deze laatste nog steeds niet alle aspecten van haar stelsel van belasting op elektriciteit aan de bepalingen van de richtlijn heeft aangepast. Volgens de Franse autoriteiten geeft wet nr. 2010-1488 van 7 december 2010, die is vastgesteld en in werking is getreden na het verstrijken van de in het met redenen omklede advies gestelde termijn, in nationaal recht uitvoering aan de richtlijn. Volgens de Commissie moet het onderhavige beroep worden beoordeeld aan de hand van de stand van het nationale recht op het moment waarop de in het met redenen omklede advies gestelde termijn verstreek.

Hoe dan ook heeft Frankrijk volgens de Commissie nog steeds niet alle aspecten van haar stelsel van belasting van elektriciteit aangepast aan de bepalingen van de richtlijn. Verzoekster verwerpt het argument van de nationale autoriteiten dat de richtlijn accijnsverhogingen, afhankelijk van de betrokken geografische zones, niet verbiedt. De richtlijn voert juist het beginsel in dat voor alle elektriciteitsverbruik in een zelfde lidstaat hetzelfde

tarief geldt en bevat in de artikelen 5, 14, 15 en 17 een limitatieve opsomming van de uitzonderingen op dat beginsel.

De Commissie verwerpt overigens het standpunt van de Franse autoriteiten dat de gehanteerde tariefverschillen geen gevaar voor fraude meebrengen, geen extra last leggen op de marktdeelnemers en de toegang tot de markt van buitenlandse leveranciers niet beperken.

(¹) Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (PB L 283, blz. 51).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 18 april 2011 — CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)/Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

(Zaak C-179/11)

(2011/C 186/23)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

Verwerende partij: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Prejudiciële vragen

1) Wanneer een lidstaat bij wie een asielaanvraag wordt ingediend overeenkomstig de verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 (¹), beslist een andere lidstaat aan te zoeken die hij verantwoordelijk acht voor het onderzoek van deze aanvraag, waarborgt richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 (²) dan dat de betrokken asielzoekers in aanmerking komen voor de minimale opvangvoorzieningen waarin zij voorziet gedurende heel de procedure van overname of terugname door die andere lidstaat?

2) Zo ja:

a) Neemt de verplichting die op de eerste lidstaat rust om minimale opvangvoorzieningen te verstrekken een einde op het ogenblik van de beslissing van aanvaarding door de aangezochte staat dan wel bij effectieve overname of terugname van de asielzoeker of op een heel ander moment?

- b) Welke lidstaat moet dan instaan voor de financiële last van het verstrekken van minimale opvangvoorzieningen gedurende deze periode?

- (¹) Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 50, blz. 1).
- (²) Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten (PB L 31, blz. 18).

Hogere voorziening ingesteld op 15 april 2011 door Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. (Cetarsa) tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 3 februari 2011 in zaak T-33/05, Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A./Europese Commissie

(Zaak C-181/11 P)

(2011/C 186/24)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. (Cetarsa) (vertegenwoordigers: M. Araujo Boyd, J. Buendía Sierra en Á. Givaja Sanz, abogados)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- vernietiging van het bestreden arrest;
- nietigverklaring van beschikking C(2004) 4030 def. van de Commissie van 20 oktober 2004 in een procedure op grond van artikel 81, lid 1, [EG] (zaak COMP/C.38.238/B.2 — Ruwe tabak — Spanje);
- subsidiair, verlaging van de haar in artikel 3 van de litigieuze beschikking opgelegde geldboete, waarbij het nieuwe bedrag van de geldboete wordt vastgesteld op 1 000 EUR, en subsidiair, indien niet dezelfde geldboete als aan de producenten wordt opgelegd, vaststelling van de geldboete op 2 905 200 EUR na toepassing van de verlaging van 40 % op het maximum van 10 % van de omzet, ongeacht de latere verlaging voor Cetarsa op grond van haar samenwerking op het gebied van onderzoek, zoals erkend door het Gerecht, en
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het Gerecht in het bestreden arrest blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting betreffende de juridische gevolgen van het nationale rechtskader voor de wetmatigheid van de gedragingen van Cetarsa.

Rekwirante voert voorts aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door een verkeerde uitlegging te geven aan onderdelen van de ten tijde van de inbreuk geldende nationale wetgeving, op grond waarvan het verkeerdelijk tot de slotsom is gekomen dat de gedragingen van de verwerkers schadelijker waren dan die van de producenten en dat de verwerkers door hun gedragingen verder zijn gegaan dan door het rechtskader is toegestaan.

Ten slotte betoogt rekwirante dat, anders dan voor de overige betrokken ondernemingen het geval is, de verlaging die is toegekend op grond van de door de nationale wetgeving veroorzaakte onzekerheid geen effect heeft gehad op de berekening van de aan Cetarsa opgelegde geldboete.

Beroep ingesteld op 18 april 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-184/11)

(2011/C 186/25)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Stromsky en C. Urraca Caviedes, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- vaststellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet alle maatregelen te treffen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof van 14 december 2006, Commissie/Spanje (gevoegde zaken C-485/03–C-490/03, Jurispr. blz. I-11887; hierna: „arrest van 2006”), niet de verplichtingen is nagekomen die op hem rusten krachtens de beschikkingen van de Commissie 2002/820/EG van 11 juli 2001 inzake de steunregeling die door Spanje ten behoeve van de ondernemingen in Álava in de vorm van een belastingkrediet van 45 % van de investeringen ten uitvoer is gelegd (PB 2002, L 296, blz. 1); 2002/892/EG van 11 juli 2001 betreffende de door Spanje ten uitvoer gelegde steunregeling ten gunste van bepaalde recentelijk opgerichte ondernemingen in Vizcaya (PB 2002, L 314, blz. 1); 2003/27/EG van 11 juli 2001 inzake de steunregeling die door Spanje ten behoeve van de ondernemingen in Vizcaya in de vorm van een belastingkrediet van 45 % van de investeringen ten uitvoer is gelegd (PB 2003, L 17, blz. 1); 2002/806/EG van 11 juli 2001 betreffende de door Spanje ten uitvoer gelegde steunregeling ten gunste van bepaalde recentelijk opgerichte ondernemingen in Vizcaya (PB 2002, L 279, blz. 35); 2002/894/EG van 11 juli 2001 inzake de steunregeling die door Spanje ten behoeve van de ondernemingen in Guipúzcoa in de vorm van een belastingkrediet van 45 % van de investeringen ten